

de non acceptatione, har Vedkommende Ret til strax at forlange Bøxlen betalt, men hans Ret er ogsaa hermed udtømt. Det Bøxellovsforslag, som her forelægges, gaar derimod ud paa ved Siden deraf tillige at bestemme, at han ogsaa, om han vil, har Lov til at vælge at forlange Sikkerhed, en Ret, det saa kan overlades ham at udøve, selv om han ikke har Bøxlen i hænde, uden hvilket han naturligvis ikke kan forlange Betaling, naar han kun er i Besiddelse af Bøxelprotesten. Endvidere er det ligeledes i Lovforslaget foreslaaet, at i Tilfælde af ubetryggende Accept skal vedkommende Bøxeleiers Ret være indskrænket til at forlange Sikkerhed, og forsaavidt er den hidtil bestaaende Retts Regler foreslaaede forandrede, idet disse gaa ud paa, at han kan fordrø Betaling. Altsaa, naar Acceptanten gaar fallit eller standser sine Betalinger eller det ved Executionssorretning hos ham fremgaar, at han er insolvent, gaar efter Lovforslaget Bøxeleiers Ret ud paa først og fremmest at forlange Sikkerhedsstillelse hos Acceptanten, saa at han, naar den ikke stilles — hvad den i de fleste Tilfælde ikke bliver, da det forudsættes, at Acceptanten er insolvent —, kan vende sig til de andre Bøxelforpligtede med Fordring paa Sikkerhedsstillelse. Dernæst gaar Forslaget ud paa at afflasse Løbedage. Ved alle Arter af Bøxler er der i den bestaaende Lovgivning indrømmet 8 Løbedage udtagen ved à vista Bøxler, hvor der er indrømmet en Betalingsfrist af 24 Timer. Disse Løbedage og denne Betalingsfrist er imidlertid Noget, som ikke kendes idetmindste i de fleste andre Bøxellovgivninger, og navnlig ere de ophævede baade i den tydske og i den svenske Lov. De maa ogsaa siges at være lidet i Overensstemmelse med Bøxeltrafikens nuværende Trang. Lovforslaget gaar derfor ud paa, at Bøxlen skal betales strax, naar den som Bøxlens Forsaldstid bestemte Termin er kommen. Dernæst gaar Lovforslaget ud paa at foretage en ikke vigtig Forandring i Henseende til den Notifikationspligt, der paahviler Bøxeleieren eller den, der har Bøxlen til Præsentation, naar der negtes enten Accept eller Betaling. I den bestaaende Lovgivning paahviler der Vedkommende en meget streng Notifikationspligt i den Henseende, idet han er forpligtet til at underrette Enhver, som han vil gjøre Bøxelregres gjældende imod, om det Passerede inden en meget kort Frist og det med den Følge, at, dersom han undlader det, taber han Bøxelret overfor den, han undlader det imod. Denne Notifikationspligt foreslaas forandret i Overensstemmelse med den tydske Lovgivning derhen, at det kun paahviler Vedkommende at underrette sin nærmeste Formand paa Bøxlen om det Stedfundne, og det endda kun, forsaavidt der ved den nærmeste Formands Navn er anført hans Adresse —, ellers ikke —, og dernæst, at Forsømmelsen med at give en saadan Underretning ikke ubetinget skal medføre, at

Bøxelretten fortabes, men kun have til Følge, at Vedkommende bliver forpligtet til at yde Stadeserstatning, forsaavidt den Paagjældende kan siges at have lidt noget Tab derved, at det er blevet undladt at meddele ham, at Bøxlen er protesteret de non acceptatione eller de non solutione. Dernæst gaar Lovforslaget ud paa at nedsætte Bøxelrenten til 6 pSt. ifødet for den efter den bestaaende Lovgivning er 12 pSt. pro anno i de første 6 Maaned, ligesom der ogsaa gives nogle andre nærmere Regler om Provisionen, Regler, hvorefter der vel kan regnes Provision paa flere Hænder, naar Bøxlen gaar tilbage fra den ene Endossent til den anden, altsaa tilstede Enhver af de Paagjældende at beregne Provision, men dog paa den anden Side fastsætte en bestemt Græns, nemlig 2 pSt. af Bøxelsummen, for at Beløbet ikke skal løbe op i det Uendelige i de Tilfælde, hvor Bøxlen er gaaet mellem mange Hænder og saaledes har returneret fra Plads til Plads. Dernæst indeholdes der i Lovforslaget en Bestemmelse om, at man, naar en Bøxel er bortkommen, skal være berettiget til, saasnart Mortifikationsstening er udtagen, mod Sikkerhedsstillelse at forlange af Acceptanten, at han skal betale Bøxlen paa Forsaldsdagen, eller, for saavidt den ikke er accepteret, af Trassenten, at han skal udtæde en ny Bøxel. Efter den bestaaende Lovgivning kan det ikke antages, at man er berettiget dertil, før der er faldet Mortifikationsdom, Noget, som efter den gjældende Lovgivning medtager saa lang Tid, at Bøxlen i Reglen forinden vil være expireret. Derfor gaar Lovforslaget ud paa, at man, saa snart Mortifikationsstening er udtagen, skal være berettiget til at forlange af Trassenten, at han skal udtæde nyt Bøxlbrev, og af Acceptanten, at han til Forsaldstiden skal betale, dog at man stiller antagelig Sikkerhed mod Følgerne af, at den bortkomne Bøxel alligevel skulde komme tilstede. Ligeledes gaar Forslaget ogsaa ud paa, at man i Tilfælde af, at Bøxlen er gaaet tabt, kan bevare Bøxelretten ved at optage en foreløbig Protest. Endelig skal jeg nævne som et Punkt endnu, hvor Lovforslaget vil gjøre en ikke uaføentlig, men vistnok hensigtsvarende Forandring i de bestaaende Regler, Forstrifterne om Bøxlens Præsription. Den nu bestaaende Lovgivning foreskriver en Præsriptionsfrist af 5 Aar, som maa antages at gjælde overfor alle Bøxelforpligtede uden Forskjel. Dette er imidlertid uhensigtsmæssigt, idet denne Frist er for lang i det Hele. Men det er dernæst i den nugjældende Lovgivning ganske overjet, at der bør gjøres en ikke uaføentlig Forskjel i Præsriptionsstidens Længde overfor de forskellige Arter af Bøxelforpligtede. Lovforslaget gaar saaledes ud paa, at overfor Acceptantien præsriberes Bøxlen med 3 Aar, men derimod overfor Endossentene og Trassenten med meget kortere Frist, nem-